

College van burgemeester en wethouders
Bloemendaalseweg 158
2051 GJ Overveen

Overveen, 20 november 2023

Betreft: Bezwaar tegen besluit d.d. 12 oktober 2023 m.b.t. verleende werkterreinvergunning Willem de Zwijgerlaan Overveen (in de berm) (gepubliceerd in Gemeentebblad Nr. 45437, 24 oktober 2023)

Geacht college,

Op 12 oktober 2023 heeft u, met beroep op artikel 2:10 van de Algemene Plaatselijk Verordening (hierna: APV) van de gemeente Bloemendaal (hierna: gemeente), een werkterreinvergunning verleend aan de gemeente voor het plaatsen van een tijdelijke opslag in de berm van de Willem de Zwijgerlaan (hierna: WdZ) te Overveen (kadastrale aanduiding Bloemendaal E2647, bestemming 'Verkeer'), voor een periode van bijna twee jaar (vanaf 25 september 2023, dus met terugwerkende kracht), tot en met 1 augustus 2025.

Stichting RandBelang (hierna: de stichting) maakt hierbij bezwaar tegen uw besluit om de vergunningsaanvraag te honoreren, op de volgende – hieronder nader toe te lichten – gronden:

- 1) Het besluit om een werkterreinvergunning te verlenen is in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
- 2) De vergunningsaanvraag had moeten worden geweigerd op een aantal substantieve weigeringsgronden.

De stichting is belanghebbende, getroffen in de volgende belangen

Zowel in haar statuten als in haar beleidsplan¹ heeft de stichting het volgende opgenomen: 'Stichting RandBelang zet zich in voor de behartiging en het mede ontwikkelen van een goede ruimtelijke ordening, de infrastructuur, de leefbaarheid, het goede woonklimaat en het welzijn, en alles wat daarmee samenhangt, van de huidige en toekomstige bewoners en gebruikers in en rond dat noordoostelijk deel van het dorp Overveen dat ten zuiden begrensd wordt door de Julianalaan (N200) en het Adriaan Stoopplein, en ten westen en oosten door de Westelijke Randweg (N208) en de spoorlijn tussen Haarlem en Bloemendaal.'

De stichting is op grond van het bovenstaande van mening dat zij door dit besluit in haar belangen, met name het belang van een goede ruimtelijke ordening, leefbaarheid en het goede woonklimaat en het welzijn van de bewoners en gebruikers van het gebied welke zij beoogt te beschermen geraakt wordt. Hierdoor is de stichting belanghebbende.² Voorts dat dit belang nog overstegen wordt door het algemene belang, dat behoorlijk bestuur voor alle inwoners der gemeente vereist. Dit is

¹ Zie website www.randbelang.nl.

² ECLI:NL:RVS:2020:2706.

tevens essentieel voor alle organisaties in het maatschappelijk middenveld; zo ook voor Stichting RandBelang, in het bijzonder wanneer het gaat om overheidshandelen dat de doelstellingen van de stichting raakt, zoals in dit geval.

Door het college aangehaalde verbodsbepaling en corresponderende collegebevoegdheid om opslag op deze locatie te vergunnen dan wel te weigeren

Het besluit verwijst naar artikel 2:10 APV als grond van het collegebevoegdheid om een werkterreinvergunning zoals aangevraagd te verlenen.

Het eerste lid van deze bepaling stelt een verbod vast:

‘Het is verboden zonder vergunning van het college de openbare plaats of een gedeelte daarvan anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan.’

Het volgende lid regelt de procedure voor vergunningsverlening om van dit verbod af te wijken:

‘De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning door het bevoegd gezag als het in het eerste lid bedoelde gebruik een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.’³

Team APV van de gemeente liet n.a.v. navraag weten dat uit relevante bepalingen van de Wabo (artikel 2:2 eerste lid, onder j en artikel 2:18) volgt dat een omgevingsvergunning zoals voorzien in artikel 2:10 tweede lid APV, alleen op de in de APV gespecificeerde weigeringsgronden getoetst mag worden.

Een dergelijke vergunning kan dan, conform de APV, in ieder geval worden geweigerd op de algemene weigeringsgronden vermeld in artikel 1:8 APV, waaronder lid 1:

‘De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:

- a. de openbare orde;
- b. de openbare veiligheid;
- c. de volksgezondheid;
- d. de bescherming van het milieu.’

Zoals we hieronder zullen aantonen is i.i.g. openbare veiligheid m.b.t. deze vergunning duidelijk relevant.

De APV voegt in artikel 2:10 derde lid hier voorts verdere mogelijke weigeringsgronden aan toe:

---

³ De hier aangehaalde regels van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) bepalen dat ‘Voor zover ingevolge een bepaling in een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist om:

[...]

j. in een daarbij aangewezen gedeelte van de provincie of de gemeente roerende zaken op te slaan of
k. als eigenaar, beperkt zakelijk gerechtigde of gebruiker van een onroerende zaak in een daarbij aangewezen gedeelte van de provincie of de gemeente toe te staan of te gedogen dat daar roerende zaken worden opgeslagen,
geldt een zodanige bepaling als een verbod om een project voor zover dat geheel of gedeeltelijk uit die activiteiten bestaat, uit te voeren zonder omgevingsvergunning.’

‘Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan een vergunning worden geweigerd:

- a. als het beoogde gebruik schade toebrengt aan de openbare plaats, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de openbare plaats of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de openbare plaats;
- b. als het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand; of
- c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.’

Van locatiekeuze tot vergunning

Uit informatie verkregen van de gemeente in de zaken 1218557; 1218562;⁴ en 1220994, alsmede de informatie per e-mail van de hand van mevrouw A. Jager op 10 november 2023, kunnen we het proces als volgt reconstrueren:

In het kader van geplande werkzaamheden ter vervanging van riolering in de Prins Hendriklaan te Overveen had de gemeente een opslagplek nodig voor het te verwachten resulterend puin en benodigde materialen. Op de gemeentewerf – die hiervoor zou moeten dienen – was er niet voldoende ruimte beschikbaar (onzorgvuldig plannen, een tekort aan anticiperingsvermogen?). De gemeente was hiervan in ieder geval reeds begin februari 2023 op de hoogte en trof voorbereidingen.⁵

Uit de hierboven vermelde bronnen verrijst het beeld dat de gemeente de impact van een opslag van bouwmaterialen, puin, enz. met een oorspronkelijk ingeschatte omvang van 500 m² niet substantieel genoeg achtte om een degelijke inventarisatie van mogelijke locaties uit te voeren. Participatie werd om dezelfde reden niet nodig geacht. In eerste instantie werd gekozen voor het realiseren van een tijdelijk opslagdepot in het weiland bij de Kennemerweg.⁶ Een vergunning voor het realiseren van een depotruimte daar werd op 8 augustus 2023 verleend. Deze vergunning werd op 3 oktober 2023 – wegens veelvuldige bezwaren uit die buurt – weer ingetrokken.⁷

Onze indruk is dat er vervolgens – schijnbaar wegens urgentie – gemakshalve weer naar een van ‘the usual suspects’, de omgeving van Westelijke Randweg 1 te Overveen uitgeweken werd. In de ooit als parkway omschreven berm langs de ventweg wordt de afgelopen jaren toch al geregeld maaisel, houtsnippers, hout en bouwmaterialen ‘gedumpt’, al of niet “tijdelijk vergund”, maar in feite permanent. Daar zou nog wat bijpassen! Probleem opgelost!

De keuze voor de berm bij de WdZ is blijkbaar ergens in september gemaakt. De vergunning is op 22 september aangevraagd (en op 12 oktober met terugwerkende kracht vanaf 25 september verleend), terwijl er al vanaf 20(!) september betonnen constructies hier geplaatst werden. Waar de

---

⁴ Vragen m.b.t. de vergunning die onderwerp is van dit bezwaarschrift werden per abuis – onzorgvuldigheid? – beantwoord onder een zaak die een andere vergunning betrof; informatieverzoeken m.b.t. beide vergunningen liepen verder enkele dagen onder deze zaaknummer.

⁵ Zie Verleende omgevingsvergunning Kennemerweg naast Veen en Duinpad 1 Bloemendaal, Gemeentebld 2023, 353545, 10-08-2023.

⁶ Verleende omgevingsvergunning Kennemerweg naast Veen en Duinpad 1 Bloemendaal, Gemeentebld 2023, 353545, 10-08-2023.

⁷ Besluit tot intrekking verleende omgevingsvergunning Kennemerweg (naast nummer 27) Bloemendaal, Gemeentebld 2023, 425971, 05-10-2023.

voorbereiding van het besluit m.b.t. de Kennemerweg een halfjaar in beslag nam, hier was duidelijk sprake van haastige spoed! Terwijl de vergunning voor de Kennemerweg tijdig – lang voor aanvang van de werkzaamheden op de Prins Hendriklaan aangevraagd en verleend werd – was er nu sprake van urgentie omdat de materialen op korte termijn begonnen te arriveren en er geen/niet voldoende opslagruimte beschikbaar was. Dan maar ergens “neerpleuren”, enkele dagen later vergunningsaanvraag indienen, gevolgd door een vergelijkenderwijs razendsnel besluit, en dat ook nog met terugwerkende kracht!

Tussen bezwaar tegen de vergunning m.b.t. depotruimte bij de Kennemerweg en levering bestelde materialen was er uiteraard geen tijd meer voor uitgebreide inventarisatie of onderzoek. Maar mag hier de nood de wet breken? M.a.w. rechtvaardigt tijdnood onzorgvuldig handelen?

Het valt de stichting daarnaast op dat de vergunning uitsluitend artikel 2:10 van de APV vermeldt in het kader van de collegebevoegdheid, en zoals bevestigd door Team APV van de gemeente is er geen aparte omgevingsvergunning voor strijdig gebruik verleend. Dit terwijl er bij ons ook relevante verboden uit Bestemmingsplan Overveen 2013 (hierna: Overveen 2013) bekend zijn, met name artikelen 17 en 32. Uit deze bepalingen – tezamen met de algemene afwijkingsregels van Overveen 2013 – volgt dat de (inmiddels gerealiseerde) opslag op dit stukje onbebouwde grond, met bestemming ‘Verkeer’, duidelijk aan te merken is als gebruik in strijd met het geldende bestemmingsplan. Zoals beargumenteerd in het handhavingsverzoek ingediend op 17 november 2023 namens Stichting RandBelang tegen de gerealiseerde opslag in de berm langs de WdZ (hierna: handhavingsverzoek) – als Bijlage 2 aangehecht aan dit bezwaarschrift – kunnen bouwmaterialen, puin, enz. op deze locatie daarom alleen worden gedeponeerde/opgeslagen na verkrijging van een omgevingsvergunning voor strijdig gebruik. Een dergelijke vergunning mag echter alleen worden verleend indien er sprake is van een goede ruimtelijke ordening.⁸ Gezien dit en verdere, meer uitgebreide weigeringsgronden in dat verband – samen met de beleidsruimte van het college om een vergunning te weigeren⁹ – is niet te verwachten dat (zorgvuldig handelend) het college een dergelijke vergunning in redelijkheid kan verlenen.

Bovendien, het college had de vergunningsaanvraag duidelijk verkeerd in behandeling genomen. Het gaat hier juridisch gezien (op basis van gebruikelijk toegepaste fictie) om twee onderliggende activiteiten:

a) gebruik van openbare ruimte in afwijking van de publieke functie van dien, en

b) gebruik van gronden in strijd met het bestemmingsplan,

die onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn, maar waarvoor twee aparte vergunningsprocedures doorlopen hadden moeten worden, binnen verschillende wettelijke ramen en met inroeping van verschillende bevoegdheden. Het college heeft – door de noodzaak voor een omgevingsvergunning voor strijdig gebruik niet te onderkennen – ook nog onjuiste leges (te laag bedrag) geïnd.¹⁰ Deze nalatigheid resulteerde in fouten van procedurele aard. Voorts duidt het op een significante mate van onzorgvuldigheid van de gemeente.

---

⁸ Zie artikel 2.1, eerste lid, onder c Wabo juncto ibid artikel 2:12.

⁹ Zie o.a. ECLI:NL:RVS:2019:2714.

¹⁰ Zie vermelding code van leges en het gevorderde bedrag (vergunning blz. 2): 18.1.11.2 en 87,0 euro, naast of i.p.v. – zoals hieronder uitgelegd – de juiste code 5.3.4.2, met daarbij behorend 1074,0 euro. Zie Verordening op de heffing en de invordering van leges Bloemendaal 2023.

Bezwaargrond 1: Vergunning in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur

A) Zorgvuldigheidsbeginsel

Artikel 3.2 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bepaalt als volgt:

‘Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.’

De stichting betoogt dat de gemeente/het college zowel bij de locatiekeuze als de vergunningsverlening deze plicht heeft verzuimd. Met andere woorden, het college heeft onzorgvuldig gehandeld. Het heeft, zorgvuldig handelend, in redelijkheid niet tot dit besluit kunnen komen.

M.b.t. de gehele procedure valt in dit verband op te merken dat

- a) er blijkbaar geen gerichte inventarisatie van mogelijke locaties heeft plaatsgevonden.
- b) Een vraag naar objectieve criteria omtrent locatiekeuze/geschiktheid van locaties werd beantwoord met verwijzing naar twee factoren (proximiteit tot de Prins Hendriklaan en bereikbaarheid met zware voertuigen); een magere lijst die niet eens gebruiksmogelijkheden onder het vigerende bestemmingsplan omvat.
- c) De locatie is niet eens op papier voldoende onderzocht. Het college blijkt zelfs niet op de hoogte van het verbod op het storten van vuil en opslag van bouwmaterialen op deze locatie. onder Overveen 2013. De vergunningsaanvraag is (hierdoor) onjuist in behandeling genomen. De aanvraag is beoordeeld en opslag is vergund puur in het kader van een werkerreinvergunning, zonder daarnaast ook een gekoppelde procedure m.b.t. omgevingsvergunning voor strijdig gebruik door te lopen.
- d) Ambtenaren lijken van mening te zijn dat welstand geen relevante factor is, omdat het hier om een tijdelijke activiteit gaat en de Welstandsnota dus niet van toepassing is. De APV (artikel 2:10 derde lid b) spreekt echter duidelijk van ‘gebruik’ in dit verband; een (tijdelijke) activiteit. Ook wordt in deze bepaling niet naar de Welstandsnota zelf maar naar het algemeen concept van ‘de redelijke eisen van welstand’ verwezen. M.a.w., ‘redelijke eisen van welstand’ lijken een geldige weigeringsgrond welke het college buiten beschouwing heeft gelaten.
- e) Openbare orde en veiligheid zijn zelfs weigeringsgronden onder de APV.¹¹ Hieronder valt ook sociale veiligheid. Nu de opslag significante verloedering van de berm langs de ventweg teweeg brengt (nu al!!), heeft dit naar alle waarschijnlijkheid ook impact op (sociale) veiligheid in dat ‘s avonds zo goed als onverlichte en vooral afgelegen gebied. Een gebied dat door de opgeslagen materialen niet alleen rommelig, maar ook minder overzichtelijk en daarmee onveiliger is. Het valt van het besluit en de daaraan gekoppelde voorschriften af te leiden dat het college de relevantie van deze factor in het geheel niet heeft onderkend. Ondanks de vermelding van deze grond in de APV is m.b.t. veiligheid geen advies ingewonnen. Zelfs Afdeling Beheer, Team weg en water, heeft hier duidelijk niet naar gekeken. Het korte advies luidt: ‘Is voor ons eigen rioolproject *dus* Weg en water heeft geen bezwaar.’¹²

---

¹¹ APV artikel 1:8. Zie daarnaast ook APV artikel 2:10 derde lid (verwijzing naar veilig gebruik).

¹² Onze cursivering.

- f) Zelfs Team groen had niet opgemerkt dat de plek aangewezen in de vergunning reeds verzakt is, waardoor materiaal daar in bijna permanente plassen, én tussen nieuw geplante bomen gedeponneerd zou moeten worden.
- g) N.a.v. bezwaren van omwonenden was Team APV bereid namens het college concessies te doen. Zo zouden er hekken geplaatst worden om veiligheid te waarborgen (zodat scholieren, onder andere van de omliggende tenminste vijf scholen, niet geneigd zouden zijn en niet de mogelijkheid zouden hebben om op de materialen te klimmen en daarmee te slepen).¹³ Ook zou het vergunde oppervlak significant kleiner kunnen (100-150 m² i.p.v. de vergunde 500 m²), en de periode van de vergunning kon worden ingekort. Had het college, zorgvuldig handelend, dit niet (eerder) kunnen inzien?

De (niet uitputtende!) lijst hierboven duidt er onmiskenbaar op dat '[b]ij de voorbereiding van [dit] besluit [het college verzuimd heeft] de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen' te vergaren. Het college heeft dus artikel 3:2 Awb geschonden.

B) Evenredigheidsbeginsel

Artikel 3:4 eerste lid Awb eist van het college dat zij 'de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af[weegt], voor zover niet uit een wettelijk voorschrift of uit de aard van de uit te oefenen bevoegdheid een beperking voortvloeit.' Het tweede lid stelt tevens dat '[d]e voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.' De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft onlangs aangegeven hier intensiever op te gaan toetsen.¹⁴

Het belang van sociale veiligheid en het overheersend gevoel van het gebrek hieraan wegen zwaar bij omwonenden – alsmede bij gebruikers van het gebied, inclusief scholieren – in hun dagelijkse doen en laten. Wij weten uit eigen ervaring en uit verhalen van andere omwonenden en gebruikers dat men (of in het bijzonder vrouwen en meisjes) niet gauw geneigd is na zonsondergang de ventweg te bewandelen of daar te fietsen. Nu al niet.

De vergunde opslag draagt alleen maar bij aan het heersende gevoel van onveiligheid, door 'verstoppelken' te creëren en in het algemeen de overzichtelijkheid van het gebied te ondermijnen. Verloedering en criminaliteit gaan, zoals bekend, hand in hand,¹⁵ waardoor het op een gegeven moment niet alleen om ons gevoel zal gaan, maar het feitelijk tekort aan veiligheid tot echte slachtoffers kan leiden. De lange vergunningsperiode van bijna twee jaar bevordert dit proces.

Veiligheid (van scholieren, zoals hierboven uitgelegd in verband met het – nog steeds – ontbreken van een omheining en van alle gebruikers waaronder uiteraard schoolgaande kinderen in relatie tot het toegenomen verkeer met groot transport) is ook een hoogst relevante overweging.

Er is geen aanwijzing dat de belangen van omwonenden en gebruikers aangaande o.a. sociale en fysieke veiligheid, en veilig weggebruik van deze op bepaalde tijden (in de winter in de vroege

¹³ Voor de volledigheid wensen we te vermelden dat de hekken eind oktober uiteraard daadwerkelijk zijn afgeleverd. Op het moment van het schrijven van dit bezwaarschrift zijn deze echter op de locatie 'gestald', in tegenstelling tot 'opgesteld'; een verder bewijs van onzorgvuldig handelen door het college in het bredere kader van deze vergunning. De voeten voor de hekken blijken – na dagenlang onbeheerd in het gras te hebben gelegen! – gestolen te zijn.

¹⁴ Zie <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@128622/202002668-1-a3/>.

¹⁵ Zie bijvoorbeeld <https://www.handhavingsacademie.info/blogs/1/3atawk-verloedering-in-de-wijk>.

ochtend nog in het donker of tijdens de schemering) door scholieren, waaronder veel jonge kinderen, druk befietste weg überhaupt zijn meegewogen in het besluit. Het is in ieder geval moeilijk te zien – en evenmin door het college gemotiveerd – hoe belangen, zoals de nabijheid van deze locatie tot de projectlocatie (blijkbaar niet van belang geacht bij de keuze voor de Kennemerweg) en bereikbaarheid voor zwaar transportverkeer, zwaarder zouden wegen dan deze belangen van gebruikers van de ventweg en omwonenden. Het is bovendien onmogelijk om gebruikers en omwonenden nadeelcompensatie aan te bieden. Opslag in deze berm is derhalve niet geoorloofd.

Uit informatie verkregen van de gemeente blijkt voorts dat er helemaal niet naar de redelijke eisen van welstand is gekeken. Deze factor is dus ook niet meegewogen. Eveneens is er geen bewijs dat het – zeer beknopte – advies van Team groen een rol heeft gespeeld in de belangenafweging. In het bijzonder, de voorwaarden meegegeven door Team groen zijn niet als zodanig opgenomen in de ‘Voorschriften en beperkingen’ welke onlosmakelijk verbonden zijn aan de vergunning.

Door het niet (adequaat) meewegen van o.a. deze belangen van omwonenden en gebruikers van de ventweg bij de besluitvorming heeft het college in strijd met artikel 3:4 Awb gehandeld.

C) Vooringenomenheid en fair play

Artikel 2:4 Awb eerste lid bepaalt als volgt:

‘Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.’

Zo vaak als het college voor impopulaire bestemmingen/functies de laatste jaren naar de omgeving van Westelijke Randweg 1 te Overveen kijkt, beginnen we ons zo langzamerhand af te vragen of er sprake is van vooringenomenheid tégen deze buurt.

Het feit dat de vergunning bij de Kennemerweg (n.a.v. een geruim aantal bezwaarschriften) wel is ingetrokken terwijl wij te horen krijgen dat dit door tijdsgebrek (als gevolg van nalatigheid van het college) in dit geval niet meer mogelijk is, lijkt een voorbeeld van schending van dit (*fair play*-) beginsel, en wellicht zelfs van het gelijkheidsbeginsel.¹⁶

D) Motiveringsbeginsel

Het besluit werd bekendgemaakt door publicatie in het Gemeentebld van Bloemendaal, maar deze publicatie bevatte geen substantiële motivering en zulk een motivering is niet binnen een week daarna gepubliceerd, hetgeen in strijd is met artikel 3:47 Awb.¹⁷ Weliswaar kan de vermelding van de motivering achterwege blijven indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat,¹⁸ maar de behoefte aan transparantie en een uitgebreide, deugdelijke motivering is juist nadrukkelijk gewenst – en het belang van de regel opgenomen in artikel 3:46 Awb (‘Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.’) wordt bijzonder onderstreept – op het moment dat een bestuursorgaan een vergunning aan zichzelf verstrekt. Dit mede om *détournement de pouvoir*

---

¹⁶ Artikel 1 van de Grondwet bepaalt dat ‘[a]llen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.’ Zelfs wanneer er noodzaak en objectieve redenen zouden bestaan voor ongelijk behandelen van gelijke gevallen dient hierbij sprake te zijn van proportionaliteit.

¹⁷ Artikel 3.47 Awb vereist vermelding motivering bij bekendmaking besluit, of uiterlijk binnen een week na de bekendmaking (derde lid).

¹⁸ Artikel 3.48 Awb eerste lid.

en/of vooringenomenheid, uitdrukkelijk verboden – respectievelijk – onder artikelen 3:3 en 2:4 Awb, te voorkomen.

Het besluit/de vergunning – op te vragen bij de gemeente, maar niet zonder expliciet verzoek verstrekt in het kader van ons informatieverzoek omtrent de vergunning – bevat helemaal geen motivering van de locatiekeuze. De vergunningsaanvraag (ingediend door dezelfde gemeente) – die niet (automatisch) met de vergunning meegezonden werd, maar na uitdrukkelijk verzoek wel verstrekt – bevat ook geen informatie hieromtrent.

M.b.t. de geschiktheid van de locatie verwijst het besluit uiteraard wel naar twee adviezen (van de Afdeling Beheer, Team weg en water; en van de Afdeling Beheer, Team groen), conform artikel 3:49 Awb, maar deze zijn weer niet aangehecht. Het feit dat er van deze adviezen geen kennis is gegeven is in strijd met artikel 3:49 Awb. Na specifiek verzoek hebben we ook deze adviezen verkregen, maar zoals hierboven uitgelegd bevat het advies van Team weg en water alleen een vermelding dat ze geen bezwaar hebben *aangezien* de opslag voor een eigen project is aangevraagd.

Het advies van Team groen is wel *iets* uitgebreider, maar relevante aspecten van de locatie zijn Team groen ontgaan (zoals besproken m.b.t. zorgvuldigheid). Dit advies voldoet, in alle relevante opzichten en m.b.t. alle relevante weigeringsgronden, bovendien niet om het besluit om de aangevraagde vergunning te verlenen te motiveren. Hiervoor is het uiteraard ook niet bedoeld. Het college had uitgebreidere adviezen moeten inwinnen. De motiveringsplicht is hoe dan ook geschonden.

E) *Conclusie aangaande bezwaargrond 1*

Op basis van de hierboven beschreven feiten, wettelijke voorschriften en overwegingen constateren we dat het besluit om in de berm bij de Willem de Zwijgerlaan het plaatsen van een tijdelijke opslag (voor bijna twee jaar) te vergunnen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur is (genomen). De procedurele/vormvoorschriftfouten zijn hier al op zich voldoende grond voor vernietiging van een besluit.¹⁹ Artikel 6: 22 Awb gebruikt tenslotte het permissieve ‘kan’.²⁰ Wij wensen in dit verband te benadrukken dat in het besluitvormingsproces, zoals hierboven beargumenteerd, meerdere vormvoorschriftfouten zijn gemaakt. De hierboven besproken schendingen van specifieke algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn als schrijnend te kwalificeren. Het besluit dient derhalve reeds al op grond van schending van beginselen van behoorlijk bestuur ingetrokken te worden. Naast de vormvoorschriftfouten is de stichting echter ook feitelijk benadeeld door het besluit, in de zin van artikel 6:22 Awb. Een nieuw besluit, genomen conform de algemene beginselen

---

¹⁹ Zie PG Awb, 1994 Memorie van Toelichting op voorgesteld artikel 6:22 Awb, gereproduceerd door Pels Rijcken op <https://pgawb.nl/pg-awb-digitaal/hoofdstuk-6/6-2-overige-algemene-bepalingen-2/artikel-622/>):

‘De Afdeling rechtspraak lijkt weliswaar meer dan andere administratieve rechters geneigd om in geval van schending van een vormvoorschrift tot vernietiging over te gaan, ook wanneer bij voorbeeld een ontbrekende motivering op grond van het verhandelde ter zitting gereconstrueerd zou kunnen worden.’

En

‘De voorgestelde regeling laat de rechter vrij om toch te vernietigen op formele gronden, wanneer hem *bijvoorbeeld* zou blijken dat vormvoorschriften door een bestuursorgaan bewust worden genegeerd.’

Onze cursivering.

²⁰ Artikel 6:22 Awb:

‘Een besluit waartegen bezwaar is gemaakt of beroep is ingesteld, *kan*, ondanks schending van een geschreven of ongeschreven rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel, door het orgaan dat op het bezwaar of beroep beslist in stand worden gelaten indien aannemelijk is dat de belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld.’

Onze cursivering.

van behoorlijk bestuur zou, mede op basis van de hieronder uitgelegde bezwaren, tot het niet honoreren van de aanvraag voor werkterreinvergunning in de berm bij de WdZ leiden.²¹

Bezwaargrond 2: De vergunning had kunnen en moeten worden geweigerd op verschillende gronden

Het besluit, zoals reeds uitgebreid besproken, voldoet in ieder geval niet aan de volgende relevante eisen die zelfs in het kader van de artikel 2:10 APV als weigeringsgronden gelden:

- openbare veiligheid (sociale en fysieke veiligheid, verkeersveiligheid) (APV artikel 1:8, eerste lid, onder a);²²
- de redelijke eisen van welstand (i.v.m. verrommeling/verloedering *an sich*) (APV artikel 2:10 derde lid onder b);²³
- en wellicht zelfs wegens de schade die het beoogde gebruik toebrengt aan de openbare plaats (APV artikel 2:10 derde lid onder a).²⁴

Het college had een belangenafweging moeten uitvoeren en daarbij ook deze factoren meewegen. Een dergelijke afweging had niet in redelijkheid tot het honoreren van de vergunningsaanvraag kunnen leiden.

Behandeling van de vergunningsaanvraag op de juiste wijze, zelfs wanneer men deze vraag uitsluitend in het kader van vergunning voor een werkterreinvergunning beoordeelt,²⁵ had daarom tot weigering van de vergunning moeten leiden. Het besluit dient derhalve ingetrokken te worden.

Hoogachtend,

Stichting RandBelang
namens deze,
(gevolmachtigd secretaris)

2051 KN Overveen

en

(gevolmachtigde)

Stichting RandBelang Overveen KvK 80871240 www.randbelang.nl

---

²¹ Omtrent de rol van deze overwegingen zie Tweede Kamer der Staten-Generaal, Vergaderjaar 2009–2010, 32 450, Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht en aanverwante wetten met het oog op enige verbeteringen en vereenvoudigingen van het bestuursprocesrecht (Wet aanpassing bestuursprocesrecht), blz. 37.

‘Artikel 6:22 kan slechts worden toegepast indien aannemelijk is dat de belanghebbenden door de schending van het vormvoorschrift niet zijn benadeeld. Dit betekent in de praktijk dat aannemelijk moet zijn dat ook bij naleving van het vormvoorschrift geen ander besluit zou zijn genomen. Was zonder de procedurefout een andere uitkomst van de besluitvorming mogelijk geweest, dan zal deze fout wel tot vernietiging nopen.’

²² Zie nader uitleg van deze factoren in het context van de beginselen van zorgvuldigheid en evenredigheid (Bezwaargronden 1 A en C).

²³ Zij bijgevoegde foto's.

²⁴ Zie advies Team groen.

²⁵ Omtrent deze vraag in het kader van een omgevingsvergunning voor strijdig gebruik zie ons handhavingsverzoek (Bijlage 2 van dit bezwaarschrift).

Bijlagen

- 1.** Verleende werkterreinvergunning Willem de Zwijgerlaan Overveen (in de berm), d.d. 12 oktober 2023
- 2.** Tekst handhavingsverzoek d.d. 17 november 2023
- 3.** Volmacht
- 4.** Foto's ter illustratie van verrommeling en schade aan de locatie